பதினெண் சித்தர் சில்வரைக் கோர்வை

தெக்ஷிணா மூர்த்தி பட்சணி 110

தட்டச்சுப்படி.

இத்தட்டச்சுப்படி திருத்தம் செய்யப்பெற்றுள்ளது

19/6/85

1984

திருசிற்றம்பலம்

நாற்றிமூன்றாவது

தெட்சினா மூர்த்தியருளிய

பட்சனி.

நாற்றிபத்து.

***

ஆதியந்தம் நடுவிருந்த சோதி காப்பு

அகண்ட பரிபூரணமே அறிவே காப்பு

நீதிகலை வாணிகுரு கந்தன் காப்பு

நிறஞ்சனமாய் நிற்குண வதீதங் காப்பு

பாதியாந்தனி கனலும் காலன் றான்

பட்சனியேனிச் செயமாம் பாதங் காப்பு

வீதியாம் பட்ச்சனியாம் விளங்குஞ் சித்தி

விக்னேஸ்பற பிள்ளையார் காப்புத் தானே (1)

வசியமாம் ஆசுவகை ககன மாகும்

மாநிலத்தில் அரசெல்லாம் வசிய மாகும்

வசியமாஞ் செகவசியம் ஸ்ரீவசிய மாகும்

மகத்தான புருடரெல்லாம் வசிய மாகும்

வசியமாஞ் சத்துருக்கள் வசியமாகு மாகும்

வாரணங்கள் மிருகமெல்லாம் வசிய மாகும்

வசியமாம் யிரவிமுன்னாள் வடவேர் வாங்கி

மைந்தனே கவுதம்பை வேறும் வாங்கே. (4)

வேறிரண்டும் பச்சை பட்டதனில் வைத்து

மேலான ஆலின்புல் உருவி யோடு

கூறிரண்டுங் குங்குமப்பூ கஸ்தூரி மஞ்சள்

குணமாக மூன்றுமறைப் பலமே சேர்த்து

மாரிளடு மூன்றையுந்தான் பொடியாய்ச் செய்து

மைந்தனே முதற்ஞ் சு தன்னி லாட்டிச்

சேறிரண்டு வேறையுந்தான் நடுவே வைத்துத்

திரியாக்கித் தூம்புரத்தி லிட்டுத் தானே. (5)

யிட்டுமே காறாவின் நெய்யை வார்த்து

விதமான சிரசோட்டில் மையெரித்து வாங்கி

கிட்டுமே புனுகுடன் ஜவ்வாது சேர்த்து

கிருபையுள்ள மையதனை மத்தித்தே தான்

கட்டுமே மந்திரந்தான் சொல்லக் கேளு

கருணையுடன் ஓம்ஸ்ரீயும் ரீயும் மென்று

நட்டுமே சருவசம் பன்ன வாயா

நலமான சருவசம் பன [illegible] மோகாய

வெட்டுமே காமதேவாய நமா வென்று

விதமான அன்னாரு உருத்தா ஓதே (6)

ஆயுத்தம்பலம் செம்பருத்த

ஓதிடமுன் சொன்னதெல்லாம் வசிய மாகும்

உத்தமனே ஓமென்று திலர்தம் போடு

வாதிட முன்வந்த படைமாறி யோடும்

மாலிலத்து ராசரெல்லாம் வசிய மாகச்

சாதிட முன்சாத்தியன் கைபாண மாற

கதிறான பிறங்கிவெடி குண்டு மாறச்

குதிடமாழித்த் யின்னமொரு குட்ச்சங் சொல்வேன்

சுருக்கடா செம்பருத்தி வடக்கு வேரே. (7)

செம்பருத்து நாயருக்குக் காப்புக் கட்டி

திறமாக சிவசாபம் நிவர்த்தி செய்து

உம்பருக்கு மறியாத கணேசன் மூலம்

உம்மெனவும் அம்மெனவும் ஒருலெட்ச்சந்ததி தான்

நம்பருத்துப் பன்றியோடு கோழி மூன்றும்

ரெத்தபுலி பூட்டி மறுகின்மை யன்று

வம்பருக்கும் சொல்லாதே பொங்கல் ஆபம்

மாட்டியே தியானத்தால் வேரை வாங்கே (8)

வாங்கியந்த வேறதலைப் பஞ்ச லோகம்

மகிமையாய்த் தகடதிலே பொதிந்துக் கொண்டு

தாங்கியந்த குளிசமதைக் கறத்தி லேந்தி

தம்பந்தரின் ஈ ற்றிருபத் தெட்டும் ஓதி

ஒங்கியந்தக் குறிசமதைச் சிறகில் கட்ட

ஓகோகோ முக்சொல்லாம் முன்மை யாகுந்

தேங்கியந்த மாதரெல்லாம் வசிய மாக

செப்புகிறேன் மையதொன்று தேர்ந்துக் கொளே (1)

ஸ்ரீவசியம்.

தேர்ந்துநீ குளங்கள்குட்டை தண்ணீர்ப் பார்த்து

திரளாக அட்டைபத்து விடித்து வந்து

கூர்ந்துகேள் தாமரையின் நூலே சுத்தி

குறியாகத் திரியதனை விளக்கி லிட்டுச்

சார்ந்துநீ நெய்வார்த்துத் தீபம் யேற்றி

தடுவான சிறசோட்டில் மையெ றித்து

வாங்கு ஒரைந்துநீ புனுகுடன் சவ்வாது சேர்த்து

உறவான மோகினியைச் சேவிப் பாயே (10)

சேவிப்பாய் ஓம்ஹ்ரீயும் இறியு மென்று

சிறர்க்வே ஓம்கிலி ஓமென்மு சொல்லி

பாவிப்பாய்ச் சர்வ மொகினி வாவென்று

பகர்ந்தநீ பாயிறதி தெட்டு ருவுமானால்

ஆவிப்பாய பாளமொடு பல காரங்கள்

ஆத்தாட்க்கும் வடுகளுக்கும் பூசை செய்து

தவிப்பாய் சங்கறத்திப் பேரைச் சொல்லி .

சமர்த்தாகப் பணவிடைதான் திலர்தம் போடே (11)

திலர்தமிட்டு மந்திரத்தால் வாவா வென்று

செப்பிடவே ஸ்ரீவசியம் யென்ன சொல்வேன்

குலமளிந்து அறமளிந்து முறையு மின்றிக்

குடிகெடுத்த காமவெறி கொண்டே பின்பு

வலகளிந்து உலகத்துள் மாத ரெல்லாம்

உன்னடியில் வணங்குவார் கன்னில் லாதே

நிலவறமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் கருச் சொல்லாதே

நிகரில்லா வசியமொன்று நேத்தி யாமே. (12)

வசியம்முள்ளெலி.

நேத்தியடா வசியமென்ன சொல்வேன் மைந்தா

விகருண்டோ முள்ளெலியின் பெருமை மெத்த

வேத்தியடா உல்கத்தில் சொன்னார் உண்டோ

நிசமாகச் சித்தரெல்லாம் மறைத்து வைத்தார்

நேத்தியடா சொல்லுகிறேன் முதற்பு பதந்தான்

நேராத கருனாளில் நீதான் கேளு

நேத்தியடா முள்ளெலியோன் றெடுத்து வந்து

நிசமாகத் தலைகீறாய் கட்டித் தாக்கே. (13)

ஞாக்கியே சாபங்கள் நிவர்த்தி செய்யச்

சுட்டுவாய் மண்டலந்தான் திளம் சூறப்பா

நீக்கியே வெள்ளைத் தாமரைக் கிழங்கு

நிழலுலர்த்தி சமனாக நிறுத்துக் கொண்டு

தாக்கியே ரெண்டையுந் தானிடித்துத் தூளாய்ச்

சாதகமாம் யிந்திரமாங் கோவைப் பூச்சி

ஊக்கியே களஞ்சியொன்று கிராம்பு கூட்டி

ஆதியாம் முதற்கருவுந் தொட்டுத் தானே. (14)

தொட்டந்தப் பொடியை முதற்ஞ சிலாட்டி

சுதமாகத் திரியதனை வாங்கிக் கொண்டு

நட்டந்தமரம் பசுவின் நெய்யை விட்டு

நலமாக அகிலத்திரியிற் தீப மேற்றி

யிட்டந்த செஞ்சுனைச் சட்டித் ஞாரில்

யிதமாக பொற்றலையின் சாத்தைப் பூசிக்

கட்டந்தமாய் மூடி மையை வாங்கி

கருணை பெரும்புனலு குரோசினையும் காணே (15)

மோகனமை.

காணவே வகைக்கிஒரு களஞ்சி கூட்டி

கருதியே மந்தித்தக் கனிந்து நீயும்

வேணவே ஆயிபதம் வைத்துப் போற்றி

மேலான வடுகளுக்கும் பூசை பண்ணு

தோணவே வசியத்தி லெட்ச முரு

மூட்டி சுகாதீதம்மை யெடுத்துத் திலர்தந்தீட்டு

பேணவே மூவுலகும் வசமாம் பாரு

போராக யின்னமொரு சேதிக் கேளே. (16)

கேளப்பா மோகனந்தான் அதிக குட்சங்

கெடியாக மையொன்றுச் சொல்லக் கேளு

நாளப்பா கிராம்புமொரு களஞ்சி ஒட்டி தானும்

நலமான முன்பூச்சிக் களஞ்சி கூட்டி

நீளப்பா யிந்திரம்மாங் கோவப் பச்சி

நிறுத்துமொரு களஞ்சியதிற் கூட்டி மைந்தா

குளிப்பாத் திகைபூச்சி களஞ்சி பூரங்

சுகம்பெறவே ஒன்றாக்கித் தூளாய்ப் பண்ணே. (17)

பண்ணப்பா முத்தூசி யூட்டி மைந்தா

பருவமுடன் திரியாக்கி திரித்துக் கொண்டு

விண்ணப்பா விளக்கிலிடக் காரிரள் ளெண்ணெய்

விட்டதிலே கபாலத்தால் விளக்கை மூட்டி

கண்ணப்பா மையிரங்கும் பாது வுன்னை

ஆயினமான் வடுகனுக்கும் பூசை பண்ணு

வெண்ணப்பா மோகனத்தை லெட்ச மோது

யிதமாக மைவாங்கிச் சிமிழில் வையே. (18)

கருவசியம்வல்லுரு

வையப்பா புகுடனே சவ்வாது தாளும்

மத்தித்து ரோசனையும் கூட்டி மத்தி

மெய்யப்பா மைச்சிமிளைத் திறந்துக் கொண்டு

விறைய்வே ஓமென்று திலர்தம் போடு

உய்யப்பா உலகமெல்லாம் மோக மாகு

ஓகோகோ புருடரெல்லா மோக மாகுக்

செய்யப்பா தேவரெல்லாம் வசிய மாகுந்

சிவத்து முதற்தேவியுமே மோக மாமே. (19)

மோகனமாம் வசியமடா யினன் மொன்று

முக்கியமடர் சொல்லுகிறேன் தீதமாக

ஆகமாம் வல்லா றான் குருவி பார்த்து

அப்பனே பித்தடலே ஆதி காரந்

தாகமாங்கீழ் கள்ளுயொன்று சேர்த்த றைத்து

சமூலந்தான் முதற்லா சு தன்னி லாட்டு

வேகமாந் திரியதனை விளக்கி லிட்டு

விதமாஞ்சித் திறண்டகத் தெண்ணெய் வாரே (20)

தம்பனமருகனா.

வாறென்ன கபால ஓடதனால் மூடி

மெயெறித்த ஆயிபுதம் வைத்சப் போற்றுச்

சீரென்ன புனுகு கோரோசினையுங் கூட்டி

சிவசிவா வசியந்தான் லெட்ச மோதி

பேறென்ன வாவென்று திலர் தந்தீட்ட

பேறுலகிற்த் தன் கருத்தின் வசியமாகும்

கூகே நீந்கருடப் பேரைச் சொல்லிக்

கொண்டுந் திலர் தமிட வசியமாமே (21)

வசியமாம் யின்னமொரு வித்தை மைந்தா

மானிலத்தில் திகமடா தம்பன த்தில்

வசியமாம் நிலக்கூகை யூமன் காடை

வகையான பொற்கையான் விஷணு காந்தி

விசிதமாங் கட்டுகொடி மூலி யைந்து

விறலியே னாளாக யிடித்துக் கொண்டு

உசிதமாம் முதற்கருவுங் கொஞ்சந் தொட்டு

உறவாக முதற்றாசி லாட்டித் தானே (22)

ஊட்டிட வேதிரியதனை யகலி விட்டு

உத்தமனே சிரசோடு கவுந்த நீயும்

நாட்டியே நல்லெண்ணை யெறிந்தி வாங்கு

நலமான புழுகு கோரோசினையால் மாத்தி

காட்டியே தம்பனந்தான் லெட்ச மோதி

தயவாக ஆயிபதம் வைத்தப் போற்றி

காட்டியே வட மாலை வடுகனுக்கு

கருணைதர வேணுமென்று தோத்திரஞ் செய்யே (23)

செய்யவே டங்டிங் கென்றுந் தான்

தீர்க்கவே தம்பனத்தின் றாலந் தாளும்

உய்யவே லெட்சமுறுத் தியான மோதி

உரவாகப் பணவிடைதான் திலர்தம் போடே

நொய்யவே உலகமெல்லா மடங்கிப் போகும்

நோக்கறிய வெளியடங்குஞ் சபை யடங்கும்

பையவே காலடங்குஞ் செலம் அடங்கும்

பசாசுமுத்றப் பூதமெல்லாம் அடங்கிப் போமே. (24)

தம்பன அமுக்கு

அடங்குமே பூதலத்திற் தெய்வ மெல்லாம்

ஆச்சரியம் ஆயுதங் களாடா தோன்றுந்

தடங்குமே அரசரெல்லா மடங்கு வார்கள்

தொக்கான பொறியடங்கும் புல நடங்குந்

நடங்குமே யித்தொழிலைத் தொடுத்துப் பாரு

தரணி முதலெல்லா முன் வசியமாகும்

அடங்குமொரு தம்பனந்தா னின்னஞ் சொல்வேன்

மைந்தனே விசிதமடா மறிந்து பாரே (25)

பாரப்பா கதிர்பூசந் தன்னி லப்பாம்

பகருவேன் முக்குறா தனித்து நின்றால்

நேரப்பா பஞ்சுநூல் காப்புக் கட்டி

நித்தியமும் நவசாபம் பதினா றோதி

கூரப்பா யிரவிகின்மைக் கொண்டு யன்று

கோழி முதலாடுபன்றி பெலி கொடுத்து

சீரப்பா பொங்கலிட்டு நிர்வாணங் கொண்டு

சிறக்கவே கலங்கொம்பால்க் கெல்லு கெல்லே. (26)

கெல்லவே மெல்நோக்கி வாளைப் பார்த்து

கிருபையாய் நட்சத்திரம் விளங்கும் போது

மெல்லவே மூலத்தில் வேற் றாமல்

வியனாகப் பிடுங்கிவந்து கரத்தி லேந்தி

யல்லவே சொல்லுகு குரேன் நம்பளந்தாள்

அலையாமல் லெட்சமுரு அறைந்து நீயும்

சொல்லவே அழிஞ்சில்நார் குளிச மாடி

தோத்திரஞ் செய்துயிபதம் வைத்துப் போற்றே. (27)

போற்றியே. வயிரவன்தன் தியான மோதி

பூரணரா ல் விதியாக லெட்சந் தாளும்

தூக்கியே தூபமிட்டு தீபங் காட்டி

தோத்தரிப்பான் சேடன்முடி தாங்கு மென்று

தேற்றியே சிறசதனிற் குளிசங் கட்டு

தேவரென்ன வுனக்கீடோ செப்பக் கூடா

நாத்திசையும் உன்னை வெல்லப் போகாதப்பா

நமனை கோடியன்டங் கட்டுந் தானே (28)

கட்டுமடா நாக பாசனந் தானீடோ

கக்கிஷமாம் புவனையுங் வெல்லாங் கட்டு

கட்டுமடா தொட்டியத்தின் கருவைக் கட்டு,

கருவைக்கேள் சல்லியந்தி உருவைக் காட்டு

கட்டுமடா அண்டரண்டங் கட்டுக் குள்ளாங்

காலடியில் தம்பனமோ டெட்டுங் கட்டுங்

கட்டுமடா பீரங்கி வல்லயங் கத்தி

கனமான படைவீடு கட்டும் பாரே. (29)

கட்டுமடா தேவர் பாணஞ் செல்லாது

கருதிப்பார் சிவனுமையுங் கட்டுக் குள்ளாம்

கட்டினாற் றருபானை யிழுக்கப் .போமோ

நானிலத்தி லீசனுமை நீதான் வேறோ

தெட்டும் பாரிடைவிட்டாற் .தொழிலு முண்டோ

.சிவசிவா தம்பனத்தின் செய்கை செய்கை

ஒட்டினா வுலகமெல்லாந் தம்பிக் கும்பார்

ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே கருவத் தானே. (30)

தம்பன நத்தைச்சூரி

தானகழி யின்னமொரு வித்தைக் கேளு

தம்பனந்தான் முக்கியமடா சார்ந்து பாரு

வேணாகும் நத்தைச் சூரிக்கி தானும்

வெள்ளியன்று காப்பணிந்து பொங்க லிட்டு

கோணாகுஞ் சுத்தவெள்ளைச் சாவல் ஒன்று

கொண்டுவந்து பெலிகொடுத்து தூபங் காட்டி

தேணாகுந் தம்பனந்தான் மூலந் தானுந்

தீர்க்கமடா லெட்சமுறு நங்கென் றோதே. (31)

ஓதந்த மூலிகைக்கிச் சாப்ப மில்லை

உரவாக வேற்றாமல் தாது மைந்தா

குதந்தவேர் பிடிங்கி குளிச மாடிச்

சுயம்பெறவே நங்கென்று சிரசில் கட்டு

வாதந்த முப்பத்திரெண்டு வாளும் வாங்கி

வெட்டு கிரும்பிற் றாது போதந்த

மகாவுமே கிடாயல் கட்டிப் பட்ட

வெட்டிப்பார் உலகினிற் புதுமை யாமே. (32)

(வாடை).

புதுமையா யின்னமொரு வர்டைச் சொல்வேன்

பூதலத்தில் மாதர் எல்லாம் வசியமாக

புதுமையாங் கொச்சிமஞ்சள் வங்காள பச்சை

பொங்முக்குருவும் வெட்டி வேரும்

புதுமையாஞ் சந்தனம் மஞ்சிட்டி யேலம்

புகலமருள் ஊழுத்தம்விர லவுங்கப் பட்டை

புதுமையாம் பச்சைகற்பூரம் நாகப் பூவும்

பூலாங்கிழங்கு புளிசு பாக்கு மென்னே. (33)

யென்ளவே ராமிச்சம் வேறி னோடு

யியலான வில்வவேர் புறந்தோல்த் ,தானும்

கன்ளவே வகைக்கிஒரு பலந்தான் தூ க்கி

கருணைபெறவே யிடித்து வடிகொண்டு நீயும்

யுண்ணவே வகைவகைக்கிப் பத்து தானும்

உறவாகவே வுலற்த்தி தூ ளாய்ச் செய்து

வண்ணமரமுன் பொடியிற் சேர்த்துக் கொண்டு

மைந்தனே ஆதித்த வார நாளே. (34)

வாரமாய்ச் செத்தவந்தன் ஊனை வாங்கி

மானாகப் பித்தமதின் கொம்புத் தாளம்

பாரமாய்க் கொண்டு வந்து பதனமாக

பாவகமாய்ப் பொடியெடுத்து ரவியில் வைத்து

சூரமாம் பித்தாளங் கொம்புத் தாளந்

துலங்க அதில்மேல் நெகிழ்த்தி வைக்கும்போது

[illegible]

வீரமா யிளகிடுது ரேகித்தாக் கால்

விரவிநன்றாய்க் குளாய்தனிலே யடைத்துக் கொள்ளே. (35)

(பிண்ட வாடை.)

கொள்ளுமே ஆயிபதம் வைத்சப் போற்றி

குருவாக மோகினியை லெட்சம் சேவி

விள்ளுமே வாடையிலே ராபணந்தான் வாடை

மேல்நோக்கிப் புசிடுவாய் காத்து வாடை

தள்ளுமே வாடைபட்ட மாதர் எல்லாம்

தள்ளாடி மதிமயங்கித் தளர்ந்து நிர்ப்பார்

நள்ளுமே உன்ன வல்லாறுங் கேற்ப்பார்

நன்றாகச் சொல்லிவிட்டேன் வாடை தானே. (36)

வாடையிலே யின்னமொரு வாடை மைந்தா

மாநிலத்தில் அதிகமான வகையாய்ச் சொல்வேன்

சாடையிலே மூன்றுதிங்கள் ஐந்துக் குள்ளே

தலைப்பிண்டம் வாங்கியொரு பாண்டத் திட்டு

மூடையிலே திகைப்பூட்டு புச்சி தானும்

முக்கியமுடன் பதினாறு பிடித்துப் போடு

நாடையிலே பச்சப் பாம்பு ஒன்று போடு

நலமான ஆவின்பால் படிநா னொன்றே. (37)

ஒன்றான வஸ்திரொரு படிதான் விட்டு

உத்தமனே அபிரிபடி மத்தக் சாறும்

நன்றாகப் படியொன்று பேய்க்கருப்பஞ் சாறும்

நலமான முறைவகைக்கிச் சாறுபடிதான் விட்டு

வன்டான அடுப்போத வேடு கட்டி

பக்குவமாய்ச் சிலைசெய்த சறக்கை யெல்லாம்

மன்றாகவே மேலே வைத்த மூடி

மைந்தனே வைத்தமட்டும் வன்னி மூட்டே. (38)

மூட்டியே பதமாக யெடுத்துக் கொண்டு

முக்கியமாஞ் சரக்கை~~செத்த~~ யெல்லாம் நிழலுலர்த்தி

நாட்டியே கல்வத்தி லிட்டுத் தூ ளாய்

நயமாக சட்டி வடிக்கொண்டு நீயுங்

காட்டியே தேவிமுன்னே வைத்துப் போற்று

கருணை தரவேணுமென்று கருத்தில் ஊன்றி

நீட்டியே மோக நந்தான் வாலையோடு

நிசமாக்கி லெட்சமுரு நேர்ந்துக் கொள்ளே. (39)

நேரவே உலகமுந்தன் வசமாய்ப் போச்சு

நீநிலத்திலற சுருந்தன் வசமே ஆச்சு

கூரவே ஸ்ரீகருந்தன் வசமாய்ப் போச்சு

கொதித்துவரும் சத்துருக்கள் வசம தாச்சு

தேரவே பசாசுமுதல் விடங்கள் போச்சு

செகச்சால வித்தையெல்லாம் யிதுக்குள் ளாச்சு

ஓறவே தேவதை களெல்லா முன்னை

வணங்குமடா வாடைவித்தை மயக்கந் தானே. (40)

மயங்காமல் சொல்லிவிட்டேன் வெளியாய் வாடை

மாட்டினேன் சித்தையெல்லாம் சுருக்காய்ச் சொன்னார்

நயங்காமல் சகலத்துக்கும் மூல மந்திரஞ்

சாத்தினேன் அகாரமொடு உகாரந் தானும்

நயங்காமல் மகாரமொடு மூன்றெழுத்தி னோடே

கருணையுடன் குறீங் கிலீங் ஓமென்று

மன்றுசெவியியங்காம லெட்சமுரு செய்து கொள்வாய்

யென்னசொல்வேன் மவுனாதி வாலை யாச்சே. (41)

வாலையிலே மூன்றெழுத்தும் வகையாய்ச் சொன்னேன்

வரிசையாய் யின்னமொரு சூட்சங் கேளு

காலையிலே மாலையுச்சி வேளை மூன்றும்

கருத்தறிய ஓம்மென்று லெட்சம்வுருத்தா ஓது

வேலையிலே வடமுகமாய் யிருந்து நீயும்

வேகமாய் சிவஞ்சேவிக்க ஆசனந்தான் மைந்தா

சாலையிலே கிருசன ஆசனத் திருந்து

சாற்வாகக் காலைச்சந்தி பார்த்து வாமே. (42)

பிண்டக்குரு

பார்த்த மொரு மண்டலந்தான் மவுனமாக

பத்தியுடன் வருந்தியுரு வேறும் போது

நீற்றமொரு அண்டமெல்லாஞ் சுடரைப் போலும்

நிர்மையாங் கதிர் மதியேக நிகரொவ்வாது

தேத்ரமது பச்சவர்ணம் விழியே கூசும்

திறமதா லட்சுமியு மாலுங் காண்பாய்

ஜுத்தமொரு நிமிஷந்தக் குள்ளே மைந்தா

அஷ்டசித்தி சவுபாக்கியம் மருவு வாரே. (43)

அருளுவார் வுஷ்திரேகங் காந்தி யென்ன

யாதவனுஞ் சந்திரனும் ஒவ்வா தய்யா

அருளுவார் தேவருணக் கீடோ சொல்லு

ஆற்றாலும் உன்னைவெல்லப் போகாதெ தென்றும்

அருளுவா ரெத்திசையும் வுன்னைப் போற்றி

அடியின்கீழ் வணங்கி நிர்ப்பார் நீதமாக ர

அருளுவார் நவலெட்சம் தோளு மாட

அறையிறேன் திருவுருவாய் நீதந் தானே. ய (44)

ஆட்டவே குளம்பு போலாகும் பாரு

ஆகாச பிண்டத்திற் தோய்த்து தோய்த்து

நாட்டவே யிருமூன்று வேளை மைந்தா

நல்ம்பெறவே தோய்த்து நன்றாய் நிழலுலர்த்தி

மூட்டவே மண்டலந்தானு யாந்த பின்பு

முக்கியமடா சொல்லுகிறேன் கேளு கேளு

காட்டவே சுக்கிரன்தன் வாரந் தன்னில்

கருநிசியில் நடுச்சாமங் கருவைக் கேளே, (46)

அதீதந்தா னென்னவென்றால் சொல்லக் கேளு

ஆச்சரியம் ஆதியென்ற பிண்டம் வாங்கி

அதீதந்தான் வசம்புள்ளி கருகு காயம்

அடவாகும் வெந்தயங் கஸ்தூரி மஞ்சள்

அதீதந்தான் சவ்வாரடனே புழுகு பூரம்

ஆகவொன்றாய்ச் சமனாக நிறுத்துக் கொண்டு

அதீதந்தான் பெய்ப்பிக்க மத்தஞ் சாறு

ஆவிநெய்யுஞ் சரிசமனா யாட்டு வாயே. (45)

கருவான வுருவெடுத்து மயான மேவி

கத்பெறவே வடமுகமா யிருந்து நீயும்

உருவான பிண்டவகை முன்னே வைத்து

உருதியுடன் ருத்திரனை தியானந் தானு

திருவான மங்கென்றும் எங்கக்றீங் கென்றுங்

ஓம்சிவாய நமாவென்ற உருலெட்ச மோதி

தருவான பல்வகைகள் உபசார மாக

சட்டமுடன் வெ்டித்துவொரு சுத்தி வையே. (47)

சூரியாம் சோடச உபசாரத் தோடே

தோத்திரஞ் செய்சூத்திரன் சூத்திரியு மாச்சு

யெற்றினசயும் போற்றுமடா கருவின் சூட்சம்

யென்னசொல்வேனாதி வித்தை யிதுதான் பாரு

புத்தியாய் யின்னமொரு சூட்சங் கேரு

பொலிவாகும் அட்டகன்மந் தடி கொண்டாடும்

உத்தியாமா யீஸ்பரி வாலை யாதி

ஓகோகோ அட்டாங்க வாலை யாமே. (48)

வாலையென்ற சிறுபிள்ளை வயசோ பத்து

வடிவென்ன மதியிரவி ஒவ்வாதாத் தாள்

காலையென்ன நடுவீதி கமலத் துள்ளே

கருணைபெற வீற்றிருந்தாள் காட்சி யாட்சி

மாலையெனு மும்பாசித் தாவடந் தொட்டாட்டம்

மயேஸ்பரனும் ருத்திரனும் சிவனும் போற்ற

பாலையென்ன கரும்புரசம் பாகு மீடோ

பகருமொழி யிவருடைய பரிசு தானே. (49)

பரிசு கேளட்டாங்க வாலை மார்க்கம்

பத்தமடா கும்மென்றே அட்டகன் மத்

தரிசிகேள் ஒம்ஜயும் கிலியுங் சவ்வுவ்

சுருக்கெனவே றீகென்று சொன்னா லப்போ

தஞ்சிரசு கேளிதைப்போல குட்ச மூலஞ்

செப்பினார் சிதம்பரத்தக் கிதவே மூலம்

பேரிசு கேளட்டாங்க மதைவிட்டாக் கால் து)

பேசாத சித்திரமா யிருந்த போமே. (50)

சித்திரமா யிருந்துவிட்டா லேது உண்டாகுந்

தீர்க்கமென்ன சித்தரென்ன திறமை யென்ன

உத்திரமாய் நாட்டிவைத்தால் சித்த னாவாய்

உருவளிந்தால் ஞானமென்ன ஒக்கப் போச்சு

அத்திரமாய்ச் சடமிருந்தா லெல்லா மாச்சு

யாதவனுமா பதியுஞ் சுழினை யாச்சு

நத்திரமா யெந்தனுட நூ லைப் பாரு

நளினம் நயவிசிதமடா நாட்டிப் பாரே. (51)

நாட்டமா யட்டாங்கம் செய்ய வென்றால்

நலம்பெறவே ஐங்காயம் முற்கருவுங் கட்டி

யிட்டமா யேந்திரத்தில் தொழிலைக் கீறி

யிருபுறமும் வாலையுட யெழுத்தை மாறி

யாட்டமா யெந்தந்த கருமத் துக்கும்

அந்தந்த வஸ்ரவிட்டு அறைத்துப் பூசி

வாட்டமில்லா கற்பூர தீப மேற்றி

மயங்காமல் மூலமென்ற பரிவால் மாட்ட (52)

விாட்டவே அண்டரண்டம் நீறிப் போகும்

மானிலத்தில் யெதிராளி யுண்டோ சொல்லு

காட்டவே கங்காளி யேவல் ஏர்க்கை

கன்னித்தொட்டு காசிவரை ஓடிப் போகும்

நீட்டவே மாறனத்துக் காதி பிடந்

நிகருண்டோ அட்டாங்கி நினைக்கப் போமோ

மூட்டவே மயானத்தில் முன்னே சொன்ன

முக்கியமுள்ள கருவுருவை நோக்கு வாயே. (53)

நோக்குவாய் நிர்வாண ரூபங் கொண்டு
        ருத்திரசிவம் சொன்னபடி முடிந்தாற் கேளு
தாக்கமா பதினைந்துக் நாளுக் குள்ளே
        தவறாமல் நிஷ்டைகலை முடித்துக் கொண்டு
ஊக்கமாய்த் திருவுருக்கை வசமே செய்து
        ஒருவருக்குந் தெரியாம லில்ல றேவி
யாக்கமாய் பூசித்து பதனம் பண்ணு
        அரகறா அதீதமதின் செய்கை கேளே. (54)

செய்கையாந் திருவுருவா டெட்டெட் டாடும்

திரிலோக புவன்முந்த சேவல் கேழ்க்குஞ்

செய்கையாம் சத்துருக்க ளடியிற் றாவ

சிவனுமையுந் தேவர்களும் வார்த்தைச் சொல்வார்

செய்கை யாருனக்க டுன்டோ யில்லை

சிதம்பரமா ஞானதேகஞ் சித்தி யாச்சு

செய்கையாம் யெதுவேணுங் கருமஞ் செய்ய

சிவசிவா திருவுருமுன் காட்டி மூடே. (55)

காயிதத்தயிலம்.

மூட்டவே நவப்பா சாணந்தா வீடோ

முக்கியமடா சுரபாண மிதற் கீடாமோ

நட்டவே காயதனைக் கொண்டு வந்து

நலமாக நிழலுலர்த்தித் தயிலம் வாங்கி

சூட்டவே தயிலத்திர் புனுகு பூரம்

துறையான வீரமுடன் சட்டஞ் சேர்த்து

நீட்டவே சரக்கெல்லாந் தோய்த்து வாட்ட

நிசமாகக் கட்டியது மெழுகு வாமே. (56)

மெழுகாகும் ரவியில்வைக்க உப்பு மாகும்

வேதையாம் கோடிவரை விரிந்தே யாடும்

நமுகாத சாலவித்தை யிதனா லாடும்

நாட்டவே தொடுகருவும் யிதனா லாடும்

அழுகாத சரக்கென்னெய் திறிசை தோய்த்து

அப்பனே ரெண்டெருவில் புடத்தைப் போடு

வழுவாமல் கட்டியது வெளுப்பு மாகும்

மகத்தான மதயானைப் பட்டுப் போமே. (57)

பட்டுப்போ குதமொரு பானை தன்னிற்
பாச்சவே தூரிசிநீர் களஞ்சி போடு
வட்டுப் போலுருகியது வெள்ளை யாகும்
மாத்தென்ன முன்னூ று மாத்து மாகும்
தொட்டுப்போம் யிந்தவெள்ளி செம்பு நூ றச்
செயமாக ஓர்களஞ்சி குடுத்தால் மாத்து
விட்டுப்போ மாயிரத்துக் கோடும் பாரு
மேலான வேதையடா குதப் போக்கே. (58)

சூதவித்தைக் கோடிவரை தொந்த மென்று

சுருக்கடா வேதையிட்டால் மலைப் பொன்னாகும்

வாதவித்தை செய்யாதே சூட்சம் பாரு

மானிலத்தில் பெறநீதி யீடோ சொல்லு

வேதவித்தை யாகுமொரு சூட்சங் கேளு

விளங்க ஓரஞ்சனத்தை விகற்பம் ஆக

போதவித்தை யாகுமடா புவியில்ள்ள் உள்ள

பொருளெல்லா முந்தனுட பொருள்தான் பாரு. (59)

அஞ்சனம்

பொருட்டாக வேணுமென்றால் சொல்லக் கேளு

போதமாம் யிரதேசி கண்ணி னோடு

யிருட்டாதன் மின்மினி தேவாங்கு பித்தும்

யிந்திர போப்பபூச்சிப் பன்றிக் கொம்பு

வெருட்டான பச்சோந்திச் சிறம் பூநாகம்

விதமான சாதிக்கா யெட்டும் நேராய்

தெருட்டாம லுலத்திமுதற் கருவுங் கூட்டி

சிவந்ததொரு தூ சினிலே யாட்டி யூட்டே. (60)

ஊட்டியே காரெள்ளின் யெண்ணை விட்டு

உற்பனமாந் திரியதனை யகலி லிட்டு

மூட்டியே பத்தவைத்துக் கபால ஓட்டில்

முக்கியமாய் பாதாள மூலிச் சாறு

தீட்டியே அூ ரதனில் மையை வாங்கு

சித்தமாதாய்ப் பதத்தைப் பூசித்தே தான்

நாட்டியே அஞ்சனா தேவி தன்னை

றங்கெனவும் றீங்கெனவும் நயந்துக் கொள்ளே. (61)

நயந்துக் கொள்ளும் அஞ்சனா தேவிமாயி

நன்மை தரவேணுமென்று கருத்தி லூ ணி

வியர்ந்துக் கொள்ளும் மெயெடுத்துக் கரத்திலேந்தி

விதமான கம்பிளியை மூடிப் பாரு

அயந்துக்கொள்ளும் வுருமாரஞ் சொல்லக் கேளு

ஆச்சரியங் கலதேரை தேசிப் பித்தங்

நயந்துக்கொள்ளுங் குளியானை சமன்றான் கொண்டு

கருவான முந்தயிலந் தன்னா லாட்டே. (62)

தன்னாலே ஆட்டிமுதற் ஞா சி லூ ட்டி

சரவாகவே வுலற்தி காய வைத்து

முன்னாலெ சித்தாமை ஓட்டி னுள்ளே

முதிரவிட்டுக் கண்சட்டித் ஞா ரில் மைந்தா

பண்ணாலே பேய்பீர்க்கின் சாத்தை யூட்டி

பத்தவைத்து மையெடுத்து வைத்துக் கொண்டு

சொன்னாலே அம்மென்று திலர்தம் போட

சுகாதீத உருமாத்தஞ் சுட்சந் தானே. (63)

[illegible]

(உருமாரம்)

சூட்சமாய்க் கண்டுகொள்ள மாரஞ் சொன்னேன்

சுகாதீதஞ் சிவனாலுங் காணா தாகும்

ஆச்சப்பா யிந்தவித்தை யல்லா துண்டோ

ஆகாகா தேகமது காண வென்றால்

பேச்சரிய மால்காட்டி மையைத் தீர்த்தும்

பேருலகு பதினாலும் உன்னைக் காணுஞ்

சூட்சமா[illegible] யிப்படித்தான் கருவார் சொல்வார்

சூட்சாதி சூட்சமென்றே சூட்சந் தானே. (64)

[illegible]

சூட்சமடா சொல்லுகிறேன் முன்னே சொன்ன
        சூதவெள்ளி யிடைபாகந் தங்கஞ் சேற்று
கூச்சமடா வாதவிந்து சமந்தான் சேர்த்து
        கூறறிய சிருனாகங் கெந்தி தானும்
மிச்சமடா சமனாக நிருத்சிக் கொண்டு
        வெருளாம லொருசாமங் கல்வத் தாட்டி
மோட்சமடா தேகசித்திக் கைக்குள் ளாச்சு
        முதிரவே மருவென்ற குப்பிக் கேற்றே. (65)

யேத்தியே வாலுகையில் தீயை மூட்டி

யென்னசொல்வேன் செந்தூ ரம் யியம்பக் கேளு

சாத்தியே முச்சாமங் கமல வன்னி

தான்மூட்டி முத்தீயு மெரித்த பின்னை

ஆத்தியே வடுகனுக்கும் ஆத்தா ளுக்கும்

அடவாக சோடச வுபசாரத் தோடு

யேத்தியே செந்தூ ர மெடுத்துப் பாரு

யிணையுண்டோ செம்முருக்கம் பூவொவ் வாதே. (66)

ஒவ்வாத செந்தூரம் பணவிடையே தூக்கி

வுறுதிபெற யிருபோதந் தேனிலுண்ண

கவ்வாது நறைதின்றயுந் தேகம் பொன்னாங்

கருதிக்கேள் வயத்ரெட் டென்று மாகுந்

தவ்வாது நவலோகம் சாற்றுக் கொண்டு

தாக்கினால் முன்னூறு மாத்து மாகும்

மவ்வாது தேகம் நடுக்கத்தி யோடு

மாசார செந்தூர மகுத்து வந்தான் (67)

மருத்துவந்தான் சொல்லுகிறேன் உன்னைப் போல

மாகலத்தில் சித்தருண்டோ ஆரு மீடோ

சாத்திரந்தான் கோடியுண்டு சூத்திரத்தைப் போலே

சாத்துமே சகலசித்து மதீதம் ஆக

அகத்துள்ளே புறியட்டம் பரணமு மொன்று

யாக்கிவைக்கும் நிற்குண அத்தந் தோணும்

நகத்துள்ளே தொழில் கண்டாச்சி செகமெல்லாம்

நாதாந்தப் பட்சணியை நாட்டி னேனே. (68)

நாட்டினால் ஒவ்வொன்றில் கோடி தொந்தம்

நந்தீசர் பட்சணியில் தீதஞ் சொன்னார்

மூட்டினால் தேவரொடு கணங்க ளீடோ

மூவுலகும் உனக்கீடுச் சொல்லப் போமோ

நாட்டினால் அட்டதிக்கும் விஜயஞ் செய்ய

நாதாந்த பட்சணியின் கருவைப் பாரு

மேட்டிமையாய் திரிந்து விட்டாலேதெ உண்டாகும்

வீணிலே திரியாதின் நூலைப் பாரே. (69)

[illegible]

யின்னூல்போல் யெந்தெத்த நூல் பார்த்தாலும்

யினிக்குமே கரும்புரசங் கச்சுப் போகும்

மின்னாதே ஒருவருடன் வீண் பேசாதே

மேதினிவாளற சானி நீதியி யில்லான்

தன்னாலே யீன்றமட்டுஞ் சேனை கூடி

தறணிவாழ் மனுநீதன் தன்பேர் வந்தால்

முன்னாலே யுடைத்தவன்தன் சேனை யெல்லா

முருகிய மடந்துவிட குடந்தான் பாரே. (70)

பாறாரும் படியேழுங் கொள்ளமற் தான்
படைகூடி வந்தாலும் செயமு மாகச்
சீறாரும் நின்வதனார்த் தேர்த்துக் கொண்டு
சிங்கம்போல அவன்சேனை முகத்தை நோக்கி
யேறாருங் கருவதனை யியம்பக் கேளு
யிதமாக சாமஜீமர் மோகினியே வாழ்த்திச்
சாறாருந் துணிவாலை வளைய மாடிச்
சமத்தான முன்தயிலங் கறுத்தொட் டூனே. (71)

ஊணவே செம்முள்ளி வெண் கொளுஞ்சி

    உறவாக சிறுதின்னி மூலந் தானும்

வேணவே முன்னாளிற்க் கன்விச் சாம்பல்

    வேகாத குடத்தைப் பார்சூளை சாம்பல்

தோணவே புத்துமண்ணுங் கலந்துக் கொண்டு

    துகையென்ன அழுகோண மூலந் தானும்

பேணவே குடத்தினிலே வாளையம் போடு

    பெருகவே சோடசவுப சாரத் தோடே. (72)

சாரந்தான் வஸ்துவோடு சுத்தி வைத்துத்

தயவாக ருத்திரத்தியான மூன்று லெட்சம்

ரோஞ்சான சறக்கோண குடத்தைக் கண்ணாற்

பெதனமுடன் சாடனத்தால் னோக்கிப் பார்த்து

கூரஞ்சானய்ய நொடு தூர்க்கைகாளி கோவில்

வலங்குடங் கொண்டு சுத்தி வந்து

சீரஞ்சான் தன்சேனை முன்னே நின்று

செயிக்கவந்த யெதிராளி படையை நோக்கே. (73)

நோக்கவே மூன்றடிதான் முன்னே வாங்கி

நோகாமல்க் குடத்தை யுடைத்துப் போடு

தாக்கவே மூன்றுலெஷ்ட்ச முருத்தான் கொண்ட

சமத்தான குடத்திலிந்த தீத மாகப்

பார்ககவே ருத்திரகணங் கோடா கோடி

பாரேழுங் கொள்ளாமல் நடந்து சாடி

நிக்குமே நினைக்குமுன்னே சேனை யெல்லாம்

நிமைக்குமுன்னே தூ ளரிக்கிப் போடுந் தானே. (74)

போடுமே கோட்டை கெடிகார மெல்லாம்

புதுமையாங் கீழாறு கொண்டு போச்சுக்

கோடுமே மதயானை நீயே யாச்சு

குறியான மூவுலகுன் வசமே யாச்சு

நாடுமே கிரகமுச்ச மிகுந்து தானா

லார்சறிக்ககூ செய்யுமடா சித்த னாக

வாடுமோ தேகமெல்லாங் காந்தி காணும்

வரிசையுடன் சட்டையெல்லாந் தள்ளும் பாரே. (75)

தள்ளுமே முன்சொன்ன ரச செந்தூரம்

சார்வாக வருடமொன்று சார்ந்துக் கொண்டால்

விள்ளுமே தேகநடு கத்தி யோடு

மேலான பூரணத்தை மேலே யேற்றுந்

தள்ளுமே ஆருவரை கடந்து செல்லும்

சட்சு தானடந்தவரை தாண்டி நிற்க்கும்

துள்ளுமே யிந்திரிய மியங்கி டாதே

தோகயறைப் புகலாதே துரியத் தேரே. (76)

தேரவே சிவனுமை யின்னு லைப் பார்த்து

சித்ததிக மிச்சமென்றார் சித்தர் எல்லாம்

கூறவே உனக்காகச் சொல்வேன் சூட்சம்

கொட்டினேன் கருமறைப்பு இல்லாமலே தான்

ஆரவே புத்திவந்தா லெல்லா மாச்சு

அம்பலத்தை யறியாட்டால் மடைய னாச்சு

சாறவே செந்தூ ரம் பத்தியமாய்க் கொள்ளு

சாவில்லை காலனேமன் இல்லைத் தானே. (77)

யில்லையென்று போகம லிந்திர சாலம்

[illegible]

[illegible] யியம்புரேன் சகலசித்துங் கருத் தொட்டாட

தொல்லையென்று போகாதே மதனி ரூபி

சுகாதீதமாங் குமறி மூலத் தோடே

யில்லையடா நிசமிருபார் சமன்தான் கொண்டு

யிதம்பெறவே நிழலர்த்தித் தயிலம் வாங்கி

யில்லையடா முன்தயிலம் மயானச் சாம்பல்

அதீதந்தான் சாலவித்தை யரிந்துக் கொள்ளே. (78)

கொள்ளவே யின்னமொரு சட்சங் கேளு

கூருசன்னி சுரதோஷங் கிறக சங்கை

மெல்லவே யேவலொடு கணங்கள் காணி

விடப்பூதம் பேயுடனே துள்ளிட காளி

கன்னமே யில்லையடா வலியஞ் சுந்தான்

கடிதான சாமுண்டி பிடாரி தானுந்

தள்ளுமோ அடங்காத துஷ்ட றெல்லாம்

தன்னோடுட் சாடனந்தான் சார்ந்துக் கொள்ளே. (79)

சார்ந்துக்கேள் வேம்பின்மேற் காக்கைக் கூடுஞ்

சார்வான கழுதைவோரி பன்றி வேட்டை

சார்ந்துகேள் முச்சந்தி மன்னு முஞ்சூர்

தனிவீட்டின் புகையூரல்ச் சுனல்த் துரும்பு

சார்ந்துக்கேள் கரஞ்சூரை யாமை யோடு

தயவான பெய்பீய்க்குக் கஜுதும்பைக் காயே

சார்ந்துகேள் யிவையெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துச்

சாறித்துச் சூரணித்து செம்மானத் தண்ணீர். (80)

தண்ணீரை விட்டரைத்து முத்தூ சி லூர் ட்டி

சரவாகவே வுலர்த்திக் காயப் போட்டு

கண்ணீர்போல்த் தேசியுட வூனிர்த் தோய்த்து

காரணமுட் சாடனந் தானு ற்றி றொட்டோது

கொன்னீர் மையில்லையடா திறியப் வாங்கி

கொளுத்துவாம் பொகை கண்டா லெல்லாம்

ஒடும்நண்ணீர் மைளுட்ச உட்சாடனந்தான் பாரு

நலமாய்முன் சொன்னதெல்லாம் ஒடிப் போமே. (81)

ஓடுமடா அஞ்சனங்கள் பார்க்கும் போது

ஓங்காளி அம்பயன் தூர்க்கை வந்தால்

சாடுமடா யித்திரியில் தீப மேத்தி

தான்காட்ட மறைந்தோடும் எதிர் நில்லாது

நாடுமடா யின்னமொரு வித்தைப் பாரு

நாட்டினேன் விசிதமடா நன்றாம் கேளு

கூடுமடா உலக மதில் கேளாடை

கொள்ளாமலிவள் வந்துவிட குறிசொல் வேனே. (82)

வினோதமாடை யவிழ்.

குறியென்ன மாயவன் றன்பிறந்த வாறுங்

கூறுவேன் சனிக்கிழமை யன்னாள் தன்னிற்

குறியென்ன மாயவன்றன் மூலி தன்னை

குணமாக வணங்கிநின்றுச் சாபம் நீக்கி

குறியென்ன மாயனுட தியானந் தானுங்

கூறுவேன் பூரகந்தான் நூற்றெட் டோதி

குறியென்ன செவ்வாயி னிரவில் பொங்கல்

கொள்கையாப் பெலினூ ப தீபங் காட்டே. (83)

காட்டடா வேறதனைக் கெல்லி மைந்தா

கருணைபெர ருண்மூலங் கைதான் போட்டு

மூட்டடா ஆகாச வெளிதான் பார்த்து

முதிரிந்தவெள்ளி விழுகையிலே மூலத் தோடே

நாட்டடா அரிவாலே வேரை வாங்கி

நலம்பெற முச்சாடனந்தான் லெட்ச மோதி

யூட்டடா யேந்திரத்தில் பொதிந்துக் கொண்டு

உறவாக உன்னிஞ்ப்பிரிக் கட்டிக் கொள்ளே. (84)

உன்னிடுப்பிற் கட்டிடவே உரைப்பேன் றானு

முக்கிலெக்கித் தலைகவிந்தே ஓட்டந் தானுந்

தன்னடப்பா யவனுடைய தடத்தில் நின்று

தன்னூசைத் தூக்க அவருசை தூக்கும்

உன்னியவ லெடுத்துதடுத்து உடுத்தி னாலும்

ஒருவரெடுத் துடித்தியே கட்டி னாலும்

மின்னிதுயி லறையிலே கருகா தப்பா

வேரினுட முக்கியம்பார் விசித மாமே. (85)

குடைபிடி,

விசிதமடா யின்னமொரு வித்தை பாரு

மேதினியி லதிகமடா விரும்பிக் கேளு

விசிதமடா தூ சுளுடைப் பிடித்து வந்தால்

மேலான தேவனென்பா ருலகத் தோர்கள்

விசிதமடா காமவல்லித் தயிலத் தோடே

வியனான யீமத்தின் சாம்பல் தானும்

விசிதமடா கருத்தொட்டு தூ சி தன்னில்

விடுமுந்தி நால்முலை மைந்தனே கேள். (86)

மைந்தனே கருங்காளி தியானஞ் சொல்லி

வானோக்கி விரித்திடவே விறிந்துக் கொள்ளு

மைந்தனே யில்லையடா யுனக்குத் தானே

ஆதவன்போற் குண்டைபிடித்து வரவே கண்டோர்

மெய்யோதான் மாமுனியோ [illegible] ரிஷியோ வென்று

விழுவாருன் காலிலேவல் கேழ்ப் பார்

வையந்தான் கொள்ளாத கருக்க ளெல்லாம்

மாட்டினேன் வெளியாக மைந்தா பாரே. (87)

பாரப்பா யின்னமொரு சூட்சங் கேளு

பாடுகிறேன் தாக்கள் பாடா தெல்லாம்

வெரப்பா தம்பண மொன்ற தீதமப்பா

மேலான அமுக்கறாச் சூரி வித்த

காரப்பா ரெண்டையுந்தான் கருத்தொட் டாட்டி

கருணைபெற வேணுமென்று தயிலம் பூசி

பேரப்பாதம் பனந்தான் நூ ட்டெட் டோதி

பிரியமுடன் ஆறையுந்தான் சமைக்கச் சொல்லே. (88)

சமைக்கருவாள் நுனையிலிட்டு நறுக்கி னாலுஞ்

சதிரான கத்திகொண்டு வீகி னாலும்

அமைக்கருவை யாகுமடா வதீதம் பாரு

ஆயிதங்கள் முனைநொறுங்கி முறிந்து போகும்

கமைக்கருவால் மெய்யெங்கும் பூசிக் கொண்டு

கட்டுமந்தியே வாள்கையிலே பிடித்துக் கொண்டு

நிமைக்குமுன்னே சாரியன்தன் ஸ்ரீ சேனையிழ்'யெல்லாம்

நீவெட்டி துணித்திடுமுன் வெட்டே றாதே. (89)

ஏறாது வெட்டுவாள் குண்டே றாது

எதிராளி பாணமொன்றுஞ் செல்லா தப்பா

பாறாது தேவருனக் கீடோ மைந்தா

பஞ்சபட்சி யறிந்தாக்கால் வெல்லப் போமோ

தீறாது பிறவிபிணி நோய்தான் பாரு

தீர்ந்துவிடச் சிவயோகத் திருந்து தேரு

வாறாது மெஞ்ஞானம் வந்தால் மைந்தா

மவுன சிவயோகியடா சித்த னாமே. (90)

சித்தனாய்ச் செமித்திருந்தால் வாய்க்கும் யெல்லாஞ்

செட்டிருந்து போனாக்கில் காலே துண்டாகும்

முத்தனாயிருந்தாக் கால் சினத்தைப் போக்கி

முனைதீர்ந்து முப்பாழுக் கப்பால் சென்று

நிர்த்தனாம் நடறாச் சேர்வை கண்டு

நிலைத்து புத்தி தவறாமல் நின்றால்நீயே

சுத்தனாம் பிறாணாயச் சூட்சத் தாலே

சுகாதீதம் உள்ளடங்குந் தூரிய மாமே, (91)

துரிதமாய்க் கருக்களெல்லாம் விறைந்து பார்த்து

சூத்திரத்தில் சேர்த்துவி்ட்டேன் மணிகளாக

பிரியமா யின்னூ லைப் பாடி யானும்

பேரண்டஞ்சித் தனங் கீர்த்தி யாச்சு

அறியாமலி யின்னூ லை பதனம் பண்ணு

ஆர்தனக்குங் கண்ணிலே காட்ட வேண்டாஞ்

தெரியாமல் பசுக்கள் கையில் கொடுத்திடாதே

சிவயோகி ஆனாலின் னூ லீய் வாயே. (92)

நூலிலே வெகுகோடி நூல் கணுண்டு

நுணுக்கங்கள் மெத்தவுண்டு காண மாட்டார்

னாலிலே சரணத்தின் காலைக் கண்டு

னாதாந்த பட்சணியை தெரியச் சொன்னேன்

பாலிலே தெளிவாகும் பாலா மென்னால்

பார்ப்போர்க்கு வெட்டவெளி நேத்திரம் பாரு

காலிலே நெம்யிருக்க வெண்ணை தேடித்

தானலைவார் சண்டாள பீசத் தோடே, (93)

சண்டாள பீசத்தோ சென்ன வாசந்

தான்போமோ அவருடனே சாறப் போமோ

வண்டாறும் பூங்கூந்தல் மாத ராசை

மனதிலே நினைந்தாலுஞ் ஞான மாமோ

தண்டாமற் பசுபதியாம் பாசந் தன்னி

சட்சுதானந்தனி வரைச் சார்ந்து நின்று

தொண்டாக அடியற்கு அடிமை யாகி

சொற்குருவின் சார்வரிந்து சோதித் தேரே. (94)

சன்னித்தோஷ விஷங்களுக்கும்

கலிங்கம்.

சோதித்தேன் குட்சாதி குட்ச மெல்லாம்

குட்டினேன் கருவடக்க மில்லாமல்த் தான்

நாதித்தேன் வெளிதிரந்து பட்சணியின் மார்க்கம்

நாட்டினேன் பாலகர்க்குங் கருத்தான் தோணு

வீதித்தேன் சகலகருச் குட்ச மெல்லாம்

விள்ளாதே அசடருக்குச் சொன்னால் தோஷம்

போதித்தேன் உலகமெல்லாம் பொய்யாப் போக

பூவுலகும் மூவுலகும் வசமே ஆச்சே. (95)

ஆச்சென்று வந்தகன்னி சுரங்கள் போக

அடங்காத பேயுடனே பூதம் போக

போச்சென்று விஷமனைத்து மாண்டு போக

புகலக்கேள் செம்பருத்தின் கண்ணு பித்தம்

வீச்சென்று திகைமயக்கிக் கீறிப் பித்து

வெள்ளெருக்குச் சிங்கிவித்துச் சிரியா நங்கை

மூச்சென்ற தலைசுருளி பங்கம் பாளை

முதிர்மூல முரைமைக்கி மூலந் தானே. (96)

மூலந்தானிவ் வள்வுஞ் சமனாய்க் கொண்டு
முயன்மிளகு தூர்சுடனே காந்தந் தானும்
ஆலந்தான் வகைவகைக்கிக் களஞ்சி யொன்று
அடவியில்வாழ் பன்றியுட பித்துங் கூட்டி
சீலந்தான் பேய்பீக்கன் தயில்த் தாட்டி
செயமர்க் நிழலுலர்த்தி கயறாம் வாங்கி
ஓலந்தானிட்டு வந்தோர்க் கிதுவே மைந்தா
உசிதமாம் வெத்திலைச்சார் தனிலுழ றைத்தே. (97)

உரைத்து மிளாக்கிற்பாதி யிருக்குன் னுக்கும்

முட்டினால் முன்சொன்ன தெல்லா மோடும்

விரைத்துவிடுங் குளிகை கண்ட போதே

விஷம்போச்சுச் சுரம்போச்சு தோஷம் போச்சு

அறைத்துவரும் பேய்பூதம் மோடிப் போச்சு

ஆச்சரியம் பூப்தியும் யிதக்க் கொவ்வாது

நிறைத்து விட்டேன் பட்சணியின் தீதமெத்த

நேத்தியடா நெஞ்சிலுன்னிப் பாரு பாரே. (98)

நெஞ்சானதொரு மனதாய் நிலைக்க வேணும்

நேறான பூறணத்தை நோக்க வேணும்

பஞ்சான வட்சரந்தா விருக்க வேணும்

பட்சணியை அதீதமுற்றப் பார்க்க வேணும்

துஞ்சாமல் செந்தூர முண்ண வேணும்

சொல்லறியப் பிராணாயச் சூட்சம் வேணும்

அஞ்சாம லட்டாங்கஞ் சித்தி வேணும்

மருளாகும் பொருளது தானவனு மாமே. (99)

தானவனாயி யிருக்கவே ஞானம் வேணும்

தயங்காமல் யோகசித்தி யாக வேணும்

மாயியவள் யிருந்த சிவகாமி வாலை

மருத்துவந்தான் சிவரூ பங் கான வேணும்

ஆனவளாயிருந்த கருத்தி தறிய வேணும்

அதீதந்தான் சிலம்பொலியைக் கேழ்க்க வேணும்

தேனவளாய் யமுர்தமள்ளி யூட்ட வேணும்

சிவக்கியான தீபறுணி யதீதம் பாரே. (100)

பாரப்பா யின்னூல்போல் நூலோ யில்லை

பகல்போலே கருவையெல்லாந் தெரியச் சொன்னேன்

சீரப்பா சாத்திரமா யிரந்தான் சொன்னேன்

திஷ்டியடா பார்போற்குச் ஞ் சூத்தி ரந்தான்

கூரப்பா அதைகுரிக்கி முன்னூ ருள்ளே

கொட்டினேன் கைக்குருக்கி யிரு நூறாக

சாறப்பா அதைக்குறிக்கி னூறாய்ச் சொன்னேன்

சமர்த்தாக யிவ்வளவுஞ் சார்ந்து பாரே. (101)

சார்ந்துப்பார் கருக்கிடையுங் குறுக்கிடையுஞ் சொன்னே

[illegible]

ன், சாரறிய பஞனியைப் போலே யுன்டோ

கூர்ந்துபார் கருக்களெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேன்

குவலையத்தி லுனைப்போலார் சித்தரு ன்டோ

நேர்ந்துபார் நிட்டைவிதி யோக மார்க்கம்

நினவறிந்து காலறிந்து அறிவில் நின்று

தேர்ந்துப்பார் சிவதீட்சை சத்தி தீட்சை

திரம் பெற்றால் மெஞ்ஞானி சித்தறாமே. (102)

சித்தனாஞ் சகலசித்துங் கைக்குள் ளாகுந்

திரிலோக புவனமுந்த னேவல் கேட்கும்

ஓசுத்தனா யிருந்தாக்கால் யெல்லா மாச்சு

தோலைவலைக் குள்ளானா யெல்லாம் போச்சு

கர்த்தனாஞ் சிதம்பரமும் புவனை வாலை

கருத்தாலே கிருகை தொட்டு ஞானமாச்சு

அத்தனாஞ் சிவனுமை யிநீ தானாச்சு

யாதவனுஞ் சந்திரனுஞ் சுளினை யாச்சே. (103)

ஆச்சடா தீட்சையதிற் பத்தும் கூட்டி

ஆகாகாயே காக்ஷர மொன்றே யாச்சு

பேச்சடா யிதைவிட்டால் பொருள் தானுண்டோ

பேசாதே மவுன முத்ததீதம் பாரு

வாச்சடா யிடைபின்னாஞ் சுளினை யூடே

மதியிரவி காந்தியென்ன கண்ணே கூசு

மூச்சடா வுள்ளடங்கும் பேச் சடங்கும்

மும்மூலம் நடுவணையே சுளினை தாக்கே. (104)

காக்கப்பா மூல் முதலாம வீடு

சாற்வறிந்து நீறாதார மாறும் பாறு

நோக்கப்பா அந்தந்த வரையி னுள்ளே

நுணுக்கமாம் வரவரதன் மூலந் தாறும்

ஆக்கயாம் பஞ்சகந்தா ளெல்லா மாச்சு

அவரவரை யனுசரித் ததீதம் பாரு

வாக்கையாப் பேசாதே யோகம் பாரு

வாழ்வென்ன சிவயோக வாழ்வு தானே. (105)

சிவயோக மெஞ்ஞானி வாழ்வே யாகும்

தீர்க்கமடா காயசித்தி ஞானத்தி லாகும்

அவயோகம் மறையோகஞ் செய்யாதா நீ

ஆச்சரியமா ரசயோகந் தான் பாரு

தவயோகங் குண்டலியே சத்தி சித்தி

சார்ந்தரிய லெட்சம் பூரணந் தானாச்சு

நவமூலம் அணுவளவாய் மேரு வாச்சு

லட்செயமே அதீதமடா மோட்ச மாமே, (106)

மோட்சமிந்த பட்சணியார் கொடுக்கப் போறார்

முன்னூ ரில் சொல்லிவிட்டேன் சூட்ச மெல்லாம்

ஆச்சரிய மின்னூ ல் தானார்க்குக் கிட்டும்

அனுபோகி யானாக்கா லொழுக்கம் பாரு

பேச்சறிய பேச்சைமெத்தப் பிடித்துப் பேசும்

பெறியோரை தர்க்கமிடும் பெசாச றோடே

கூட்டமன்றிச் சங்காத்தம் பண்ண வேண்டாம்

குணமான பிள்ளைவந்தால் கைகொள் வாயே. (107)

கொள்ளுவாய் பிள்ளையுட மனஞ் சேதித்து

கூறுதவறாது புத்தி யில்லா விட்டால்

[illegible]

தள்ளுவா யவனுடன் வாய்பேச வேண்டாம்

தவறாத புத்தியடா நெறியில் நின்றால்

விள்ளுவாய் பக்ஷணியை யெடுத்துக் காட்டி

மேலான கருக்கிடை குருக்கிடையுஞ் சொல்லி

துள்ளுவாய் சுண்ணாம்பு மஞ்சள் தானும்

தொடுகுறிபோல்ச் சூட்சமெல்லாஞ் சூட்டிச் சொல்லே. (108)

செல்லடா யினமறிந்து சிவத்தின் யோகஞ்

சூட்டடா சகலகலை சேதி யெல்லாம்

கல்லடா காயசித்தி யோக மார்க்கம்

கருவென்ன சவுக்கார மாதி யாதி

யல்லடா பசுக்களுக் கின்னா லை யீம்ந்தா

லந்தமாயிடி விழுந்து தலைவெடிக்கு மாசை

வெல்லடா நவகோடி சித்த மாடும்

வேதாந்த பட்சணி யதீத முற்றே. (109)